

lig stor Bægt paa. For at komme ud af, hvem det er, der skal kunne gjøre det Forlangende, der omhandles i denne Paragraf, have vi her brugt Udtrykket: „stemmeberettigede Medlemmer. Man har jo ikke noget almindeligt Udtryk for, hvorledes man skal hævne det Flertal, som her er antydet, men idet man har brugt dette Udtryk: „stemmeberettigede Medlemmer“, har man tænkt sig, at naar Loven om Menighedernes Delagtighed i Valget af deres Præster udkom, vilde dette Udtryk kunne passe paa dem, der efter denne Lov faae Valgret, og indtil dette stier har man foretrukket at sige, at man kan benytte de til Folkethinget affattede Valglister med Udelukkelse af de Bøelgere, der ikke høre til Folketirken. Det glæder mig overordentlig at høre, at saavel den høitagtede Kultusminister som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, billige § 9 med den Forandring, som deri er gjort, til Forskjel fra Anordningen af 2den Oktober 1862, idet Aftergangen her er tagen med. Det er ogsaa Noget, som Forslagsstillerne have lagt Bægt paa, at alle de enkelte Handlinger blive tagne med i denne Paragraf, og at den nævnte Anordnings § 3 ikke bliver optagen. — Efter de Uttringer, som hidtil ere faldne, tror jeg, at jeg kan indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og anbefale Lovforslagets videre Fremme.

Winther: Jeg maa i Modsetning til den Naade, hvorpaa jeg stillede mig til den tidligere Sag, udtale min Tak til de ærede Forslagsstillere, fordi de efter min Mening have givet et Stød til, at en Sag, hvortil der har været følt Trang i Landet, bliver bragt i Ordren. Jeg har kun begjært Ordet for at henlede Opmerksomheden paa, om der dog ikke ved denne Leilighed kunde blive gaaet et Skridt videre, idet jeg forøvrigt strax skal bemærke, at selv om Reformen i dette Tilfælde ikke gaar videre, end det her i Lovforslaget er foreslaaet, saa er den allerede Tak værd, og jeg vilde anse det for heldigt, om denne Lov kom ud, selv om ikke det kom med, som jeg yderligere kunde ønske. Jeg finder, at naar man i det Hele taget i Lovforslaget har villet tillade, at andre Præster end selve Sognepræsten komme

til at benytte en vis Sognetirke, saa kunde man gjerne gaa det Skridt videre at tillade, at Kirkerne bleve benyttede af Valgmenigheder, saaledes at man ikke paalagde Folk, der havde en religiøs Tver og Interesse og dog holdt sig indenfor Folketirken, en saadan Byrde som den, der ligger i Loven af 15de Mai 1868, nemlig at forlange, at de selv skulle have skaffet sig en Kirkebygning. Det forekommer mig, og det udtalte jeg ogsaa, da denne Lov blev forhandlet her i Thinget, at det var forunderligt at tænke sig, at det var saaliden Forlidelighed tilstede mellem Folketirkens egne Menighedsmedlemmer, at de ikke skulde kunne fordrage, at deres Kirkebygning blev benyttet af et Samfund, der dog i det Væsentlige havde de samme Anskuelser, den samme Tro som de, der udgjorde Sognets Flertal. Det har glædet mig at høre den Naade, hvorpaa den ærede Minister har stillet sig til Sagen, men jeg vil dog henstille til den ærede Minister, og i ethvert Fald til et kommende Udvalg, hvis Nedsættelse jeg anser for heldigt, om det ikke vilde tage under Overveielse, om ikke Loven skulde kunne udvides ogsaa til, at Kirken under visse Betingelser, ialtfald forsaavidt Flertallet af den paa gjældende Valgmenighed ikke var i det Sogn, i hvilket den Kirke ligger, som den vilde benytte, mod en vis Godtgjorelse kunde blive overladt dem. Det vilde være langt bekvemmere for de Bedkommende og langt mere overkommeligt end at tvinge dem til at opføre en anden Kirkebygning. Det er kun denne Henstilling, jeg har villet tillade mig, og jeg haaber, at ligesom her er gjort et Fremskridt til at fjerne uhyggelige Stridigheder mellem Menighedens forskjellige Medlemmer, kunde man ogsaa gaa dette Skridt yderligere, især naar et vist Vederslag blev givet for det mulige Stid, der kunde ske paa Kirken af de fremmede Medlemmer. Naar dette kom til, synes jeg, at der ikke kunde være nogen virkelig grundet Indvending mod at gaa dette Skridt videre. Forresten haaber jeg ogsaa, at Staten, som eier disse Bygninger, maatte have en særlig Interesse for, at et saadant Misforhold som det, der ligger i den omtalte Lov, ikke bliver altfor længe bestaaende, og jeg haaber derfor